

za vyšší ceny prodávati se nesmělo, nezavazovaly však velko-průmysl, velkoobchod a prvotní výrobu k tomu, že by se vůbec prodati musilo. Ovšem bylo i zde nepřímé nucení k prodeji potud, že pohotovité zboží bylo po případě pro prodej v drobném zabaveno. Tím však maximální ceny nestaly se pro řečené kruhy osob sazbami v užším slova smyslu, poněvadž povinnost prodávati nepostihla prvotního výrobce atd., nýbrž prodejnu, pro niž bylo zboží zabaveno, a mezi prvním výrobcem a spotřebitelem nedošlo vůbec k poměru smluvnímu.

V tomto případě šlo o koupi krávy od rolníka, tedy prvotního výrobce, jenž vůbec nebyl povinen, aby dobytče nějakému soukromníku prodával.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 12. srpna 1919 č. j. R. I. 323/19.

Dr. Grešl.

Předpis § 1497 obč. z. platí nejen o lhůtách promlčecích, ale i o lhůtách propadných. Lhůta jest dodržena jen tehdy, byla-li žaloba podána u soudu příslušného.

Dle podacího razítka okresního soudu v Ú. došla žaloba do podatelny tohoto soudu dne 29. července 1919. Tvrdí-li dovolatel přes to, že žalobu podal u řečeného soudu dne 28. července 1919 (tedy v poslední den lhůty), lze tomu rozuměti tak, že tento den byla podána žaloba na poštu. Při tomto, arcí velice blahovolném výkladu stavu věci, byla ovšem žaloba u lidového soudu podána včas, poněvadž dle § 5 zákona o lidových soudech ze dne 28. května 1919, č. 299 sb. z. a nař., doba poštovní dopravy se do propadlé šestinedělní lhůty nečítá. Než přes to právem odmítly obě předchozí stolice žalobu jako opožděnou. K zachování lhůty jakož i k přerušení uplynutí lhůty stačí ovšem, že žaloba byla na soudě podána (§ 232 odst. 1 c. ř. s.). Předpokládá se však, že žaloba byla podána na soudě příslušném, aťsi ostatně byl soud příslušným po samém zákonu, anebo stal se příslušným následkem toho, že bez námítky věc projednal. Vznese-li žaloba na soud nepřislušný a tímto odmítnuta pravoplatně pro nepřislušnost, není podáním žaloby spor zahájen a nepřivodí se účinky vytčené v § 232 c. ř. s. Zákon ustanovuje o promlčení výslovně, že považuje se za nepřerušené, byla-li žaloba pravoplatným výrokem prohlášena za nemístnou (unstatthaft) § 1497 obč. z. Tímto výrokem míní se zajisté nejen výrok o věcné neopodstatněnosti, nýbrž i procesuální nepřipust-

nosti žaloby, tudíž zejména též výrok naznačený v § 43 j. n., pokud se týče v §§ 240 a 261 c. ř. s. Předpis § 1497 obč. z. jedná arcit' o lhůtách promlčecích, platí však v naznačeném směru alespoň obdobně i pro lhůty propadné, poněvadž o těchto zákon po této stránce se nevyslovuje a § 232 c. ř. s. nakládá stejně i s lhůtami promlčecími i s lhůtami propadnými. Nelze konečně nechat bez povšimnutí, že zákonodárce sám čeliti chtěl nebezpečí, plynoucímu z toho, že žaloba podána byla u soudu nepřislušného. Odkázána-li totiž žaloba v případech § 261 posl. odst. c. ř. s. v doslovu novely na soud příslušný, nezruší se tím zahájení rozepře. Z tohoto předpisu a contrario vyplývá jednak, že v jiných případech zůstává při ustanovení § 43 j. n., jednak že v těchto případech pravoplatným odmítnutím žaloby pro nepřislušnost pominou účinky zahájené rozepře a ku věci hledí se tak, jako kdyby žaloba vůbec nebyla podána.

Jelikož žaloba podána byla u příslušného soudu o b c h o d n í h o — jednalof se o částku větší než 10.000 K — až po šesti nedělích, kdy nárok již zanikl, byl žalobní nárok právem zamítnut.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 23. června 1920, Rv I 294/20. Kasper.

Pytláctví podle uherského trestního zákona.

Generální prokuratura podala opravný prostředek pro zachování právní jednoty (§ 441 tr. ř.) proti pravoplatnému od-suzujícímu rozsudku pro pytláctví.

Nejvyšší soud o něm rozhodl takto:

Opravný prostriedok generálneho prokurátora uznáva sa za základný a vyslovuje sa,

že sedrie v N. porušila zákon tým, že pravoplatným rozsudkom zo dňa 24. júla 1920, čís. B. 1444/920/6, — bez toho že by na návrh oprávnená osoba bola navrhovala zavedenie trestného pokračovania — K. B. za vinného uznala v tom čine, že v B. 18. februára 1920 z držby a bez privolenia veľkostatkára K. dve srny, tedy cudzie hnutelné veci v hodnote 215 Kč, tým cieľom odňal, aby si tie bezprávne privlastnil, čím dla rozsudku sedrie dopustil sa zločinu krádeže dla §u 333 Trz., ktorý vzhľadom na použitie §§ov 92 a 20 Trz. premenený bol na prečin krádeže dla §u 48 Trnov., že odsúdila obžalovaného K. B. dla §u 49/I. Trnov. použitím §u 92 Trz. na väzenie v trvaní (1) jedneho mesiaca a dla §u 480 Trpp. k náhrade útrat trestného pokračovania.